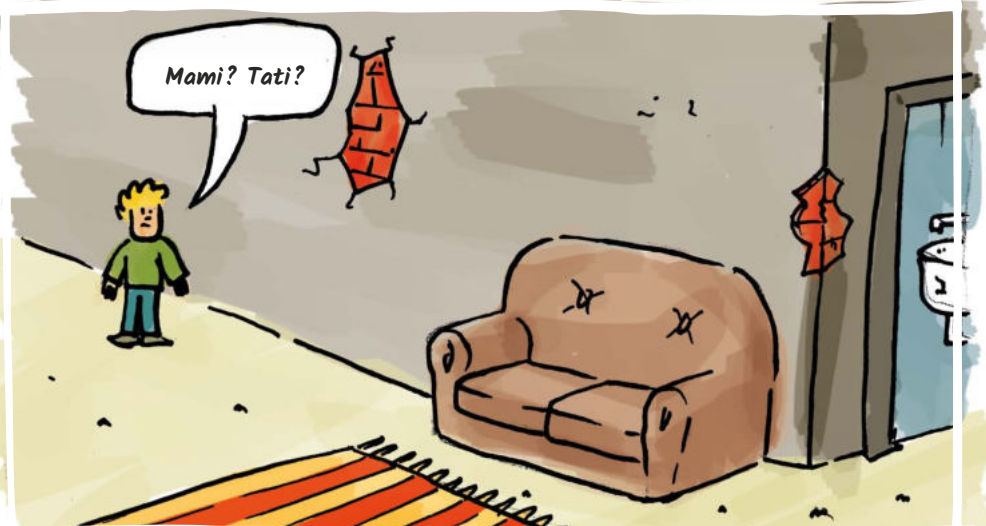
A colorful illustration of a young boy with spiky blonde hair, wearing a blue tank top and orange shorts, holding a black and white soccer ball. He is standing on a green field. In the background, there is a soccer goal, a green hill, and a blue sky with white clouds and birds. The scene is framed by a white border.

Dlouhodobá
pěstounská
péče

Ondra
a fotbal

První kopačák jsem dostal od tety Mariky, když mi bylo pět. Předtím jsem bydlel s mámou a tátou, kteří se o mě ale nestarali dobře. Moc si na to nepamatuju, jen si vzpomínám, že jsem byl často doma sám a měl jsem pořád hlad.

Proto k nám jednou přišla paní sociální s policistou a odvezli mě na úřad, kde si mě vyzvedla teta Marika.

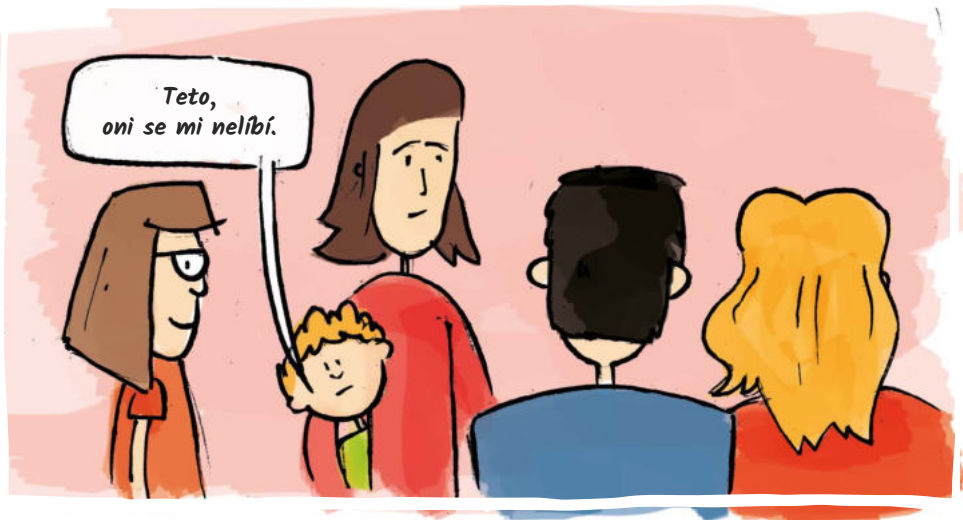
Nerozuměl jsem tomu, co se děje a bál jsem se. Teta mi vysvětlila, že se o mě bude starat, protože to rodiče nedělali dobře. Brali totiž drogy, utráceli za ně všechny peníze a droga způsobila, že jsem je moc nezajímal. Teta si se mnou o tom hodně povídala.

Teta byla moc hodná, dělala mi palačinky a učila mě hrát fotbal.

U tety Mariky jsem bydlel asi 5 měsíců, než pro mě našli novou rodinu. Seznámil jsem se s tetou Petrou a strejdou Jirkou, kteří se o mě mohou starat už napořád.

Poprvé jsem je viděl u sociální pracovnice. Chtěl jsem zůstat s tetou Marikou. Ale když si se mnou začali hrát, tak už mi připadli celkem fajn.

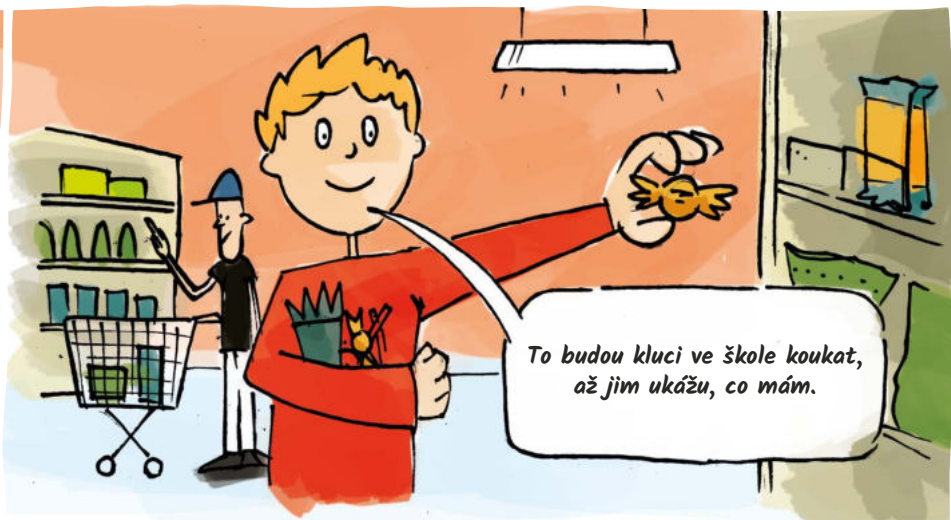
Chodili k nám na návštěvy a hráli jsme si se strejdou na fotbalisty. To se mi líbilo. Seznámili mě s jejich synem Lukášem, to je teď vlastně můj nevlastní brácha. Lukáš taky hraje fotbal.

Na jaře jsem se k nim přestěhoval na stálo, tetu Mariku ale pořád rád vidím.

Asi po roce se ve mně probudil zlobivý skřítek, který mě nutil dělat věci, které se tetě a strejdovi nelíbily.

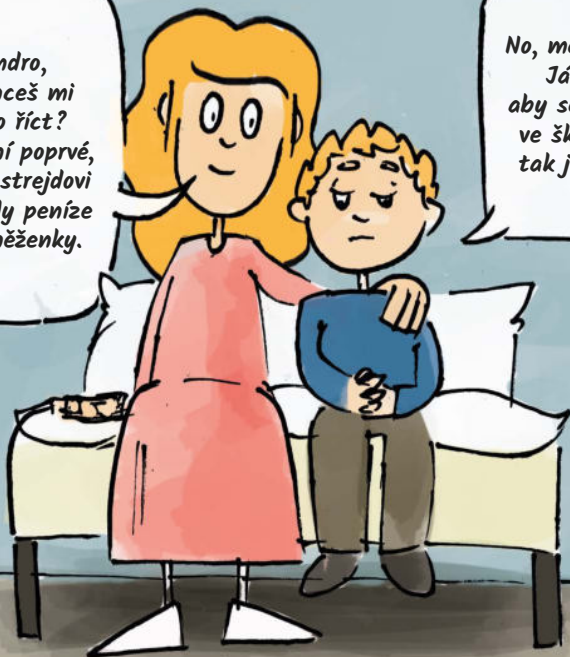

To budou kluci ve škole koukat,
až jim ukážu, co mám.

Ondro,
nechceš mi
něco říct?
To není poprvé,
co se strejdovi
ztratily peníze
z peněženky.

No, mě je to teď líto.
Já jsem chtěl,
aby se se mnou kluci
ve škole více bavili,
tak jsem jim koupil
sladkosti.

Ondro, víš, že nám můžeš vždycky povědět, když tě něco trápí.

Společně určitě něco vymyslíme.

A mohl bych pozvat Kryštofa ze třídy k nám domů?

Teta se strejdou si se mnou o všem hodně povídají. A kamarád Kryštof začal chodit k nám domů častěji a stali se z nás dobří kámoši.

Ondro, řekni třeba rodičům, jak se ti daří ve fotbale.

Už jsem letos hrál 5 zápasů za náš klub a dal jsem 2 góly.

To máš po mě, taky jsem kdysi hrával fotbal.

Mamka s tatkou jsou pořád ještě závislí na drogách. Zkoušeli už několikrát přestat, ale zatím se jim to nepovedlo. Občas se s nimi vidím u sociální pracovnice, když jsou zrovna v pohodě, ale to není moc často.

Mámu a tátu mám rád, ale doma jsem u tety Petry a strejdy Jirky. Navíc mám prima brácha Lukáše. Strejda říká, že když budu hodně trénovat, tak můžu jednou hrát třeba za Barcelonu. A já budu!

Zaujal vás příběh a chcete se dozvědět více informací o pěstounské péči?
Podívejte se třeba na tyto internetové stránky:

jsi dítě?

www.pravonadetstvi.cz

jsi dospělý?

www.pravonadetstvi.cz
www.dejmedetemroдинu.msk.cz
www.adopce.com
www.hledamerodice.cz

Bydlení

Péče o blízkého

Děti

Vzdělávání

Rodina

Zaměstnání a dluhy

Centrum sociálních služeb
Ostrava, o.p.s.

Moravskoslezský
kraj

Podpořeno z rozpočtu
Moravskoslezského kraje.

Kontakt

Náhradní rodinná péče

Tovární 2114/11, 709 00 Ostrava

Tel: 733 714 048, 599 455 163

e-mail: nrp@css-ostrava.cz

www.css-ostrava.cz